

tillægges statsamtet kompetence til at nægte at udstede de enkelte papirer, hvis der er ganske særlige grunde dertil. I disse få tilfælde skal de henvise sagen til et landsdækkende ankenævn. Om det så skal være det nuværende Adoptionsnævn, er en særskilt diskussion, men der skal være en eller anden form for landsdækkende ankenævn, som så skal behandle ca. 15 sager årligt efter den model, som jeg skitserede.

Der lægges også op til mere lempelige forhold, så forældrene selv må bestemme, om et konkret barn er egnet. I dag kan adoptionssamarådene afvise et barn, efter at det er matchet til forældrene. Vi synes også, det er godt, at der bliver lempet på det. Det bliver også mere lempeligt med hensyn til aldersbestemmelserne i forbindelse med adoption af større børn, som det kan være vanskeligt at finde adoptanter til. Det synes vi også er fornuftigt.

Adoptanternes vurdering af egne ressourcer bør tillægges større betydning, og i den model, som jeg har skitseret ovenfor, går det naturligt ind. Vi vil desuden fremhæve nogle af de økonomiske problemer. Her har vi ved andre lejligheder foreslået, at der skal være mulighed for en økonomisk dækning i forbindelse med hjemtagningen, altså en slags hjemtagingsorlov, som er et meget vigtigt punkt, og der er også diskussionen om kurset, som andre har nævnt.

Desuden er vi i spørgsmålet om at etablere en god familie af den opfattelse, at det både skal kunne lade sig gøre for enlige kvinder og mænd og for to kvinder og to mænd. I den udstrækning donorlandene accepterer dette, bør Danmark også give disse grupper mulighed for at komme i betragtning, og vi læser også forslaget på den måde, at der ikke bliver lagt hindringer i vejen for dette.

Der er altså nogle positive elementer i lovforslaget, men desværre er der et afgørende punkt, som ikke er løst tilfredsstillende, og det er den tredje fase i godkendelsesproceduren, som vi frygter blot bliver en fortsættelse af den nuværende procedure. Dermed kan det reelt føre til en stramning og ikke følge den intention, som ligger i bemærkningerne.

Vibeke Kiil (CD):

Da Centrum-Demokraternes ordfører ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Vi fik sidste sommer en stor betænkning fra Adoptionsudvalget, som var blevet bedt om at se på nogle forhold, der kunne lempe adoptionsreglerne, og måske også foreslå ændringer,

så der ikke ville være helt så meget dyneløfteri. Det sjove er, at udvalget i sin gennemgang af alle de godkendelsesprocedurer, som findes, stort set ikke har kunnet anbefale, at der blev skåret ned nogen steder.

Som jeg ser det, kan udvalget altså ikke støtte tanken om en enklere godkendelsesadgang for adoptanter. Derfor kan jeg da også godt være i tvivl om, hvad dette forslag i virkeligheden kommer til at betyde for fremtidige adoptanter.

Som udgangspunkt er CD faktisk helt enig med justitsministeren i, at der bør ske en modernisering af reglerne, men det sker jo ikke bare ved, at ansvaret for undersøgelserne og godkendelsesproceduren overføres fra Civilretsdirektoratet til Adoptionsnævnet, for hvis de undersøgelsesrutiner og de godkendelseskrav, som hele tiden har været der, fortsat skal gælde, og man så oveni lægger et obligatorisk kursus, som tilmed kommer til at koste en masse penge, er vi da lige vidt eller måske i virkeligheden trådt et skridt baglæns.

I bemærkningerne til forslaget hedder det, at »adoptanterne får en højere grad af medbestemmelse og ansvar i forbindelse med adoption samtidig med, at myndighedernes kontrolfunktion træder i baggrunden«. Jeg kunne godt tænke mig at få at vide, præcis hvad det er for nogle af de undersøgelser og godkendelsesprocedurer, som adoptanter i dag skal igennem for at blive godkendt som adoptivforældre, som justitsministeren tænker sig skal erstattes af et kursus og andre initiativer. Kan ministeren sige mig, hvordan der med dette forslag i praksis bliver en mere smidig godkendelsesprocedure?

Jeg har forstået det således, at mange af de beføjelser, som i 1984 blev overført fra Adoptionsnævnet til Civilretsdirektoratet, nu foreslås lagt tilbage i Adoptionsnævnet. Det har jeg for så vidt ikke noget imod, men jeg undrer mig bare over, hvad det er, der ligger til grund for beslutningen.

I CD har vi haft en del overvejelser om rimeligheden i at lade aldersgrænsen for at blive godkendt som adoptant være mere restriktiv end aldersgrænsen for at få kunstig befrugtning. Jeg er meget godt tilfreds med, at der i forslaget lægges op til en mere smidig bedømmelse af alderskravene, men jeg kan samtidig godt være forundret over, at det fortsat ikke er muligt for et par at adoptere et barn, hvis f.eks. den mandlige part er over 45 år gammel.

Hele øvelsen med dette forslag går vel ud på, at børn i adoptionsforhold ikke skal skille sig